

— Ugyan ne bánssa. — mondták a csendőrnök — hiszen éretlen gyerek!
Erre a csendőr eleresztette a futat, a ki sietve eljutott és csakhamar elvessett a lövegekben.
A következő perczben az egyik csendőr egyszerűen csak fölétele a fegyverét, utána két másik is és több lövés dördült el gyors egymásutánban.
Írtázatos jaggatás töltötte be a levegőt, több ember véresen bukott a földre. Szörnyű pánik támadt. A lövés hallatára, a ver lántra jédien menekült ki merre tudott, de tíz ember ott maradt a retentés vérvégzés színhelyén.
Három ember szörnyen halt. Ezek: Nagy Daniel malom-mester, Pipás János, földmives és Farkas István, festőszobor.
Simon János, egy 17 éves asztalos segédet a csendőrök mellé löktek, úgy, hogy a szerencsétlen fiu már haldoklott, mikor a körkörös szállították. Halála minden perczben várható.
Azonkívül még hatan kerültek sebesülten a kórházba. Mind a hat oly súlyosan megsebesült, hogy egyrészt aligba gyógyul föl s a másik felől, az is teljes egész életére nyomorok marad.

Harom embert, a ki könnyű sérüléseket szenvedett, a lakásán ápolnak.
Azon a téren, a hol ez az iszonyú vérvégzés történt, vagy harmincz férfi és negyven gyermek és nő állhatott. A csendőrökön kívül nagy számban voltak ott huszárak és gyalogos katonák.
Senni sem mentek a csendőrök eljárását és senni igaz ok se volt arra, hogy fejezzék használatuk, az egyik csendőr azt állítja ugyan, hogy őt valaki megdöbte, de a jelenlét emberek határozottan állítják, hogy ez nem igaz.
Mikor a vérvégzés híre futott, az egész városban óriási izgatottság támadt.

A második választókörületben a választási elnök feljegyzetése a választási eljárást. Az első körületben pedig Endrey Gyula orsz. képviselő és Doboczi bizalmi férfiak követelték a választási eljárás feljegyzését. Az elnök mandátumot feljuttatott a Kossuth-parti bizalmi férfiak elhagyott a választási helyiségre, minthogy a választópolgárok a vérvégzés híreire jelen szétlátráltak és így a választás folytatására ügyis alig lehetett szó.
Egy győzött aztán ebben a körületben 239 szavazattal Gerő Béla a Szabads. Part 156 szavazattal ellenében. A Kossuth-parti választók, a kik még hátra voltak, nem merték az urnáknál megjeleneni.

A II. körületben a nyugalom annyira, a mennyire helyreállt, minden erőszak dacára is a szűkösséggel győzött a Kossuth-parti Bedőházy János.
A törvényesek részéről Tóth József vizsgálóbíró vezeti a vizsgálatot, a ki a kórházban kitalálta a súlyosan sebesült embereket.
A marosvásárhelyi nagy izgatalmat várják, hogy mindezek után mitévő lesz a helygymnázium? Anny bizonyos, hogy a rendőri hatóság emberei nem a rend fenntartásának törekvése, hanem a kérésre állnak. Mikor a vérvégzés történt, rendőrszervezet a közelbe se volt.

Kihívta két Endrey Gyula képviselő, a kik a Kossuth-part megválasztás voltak jelen a választásoknál, holnap utaznak vissza Budapestre. Endrey Gyula a bírókban levő adatok alapján interpellációt szándékozik intézni a helygymnáziummal.
Félhivatalos részről azaz akarják «szápitni» a dolgot, hogy fanatizált csendőrekről beszélnek, bárha Endrey Gyula táviratából elég látni, hogy a csendőrnök semmi okuk se volt a fegyver használatára.
A kormány szolgáltatásban álló Magyar Törvényi Iroda ugyanis a következő, delután 3 órakor érkezett marosvásárhelyi táviratát közli a vérvégzésről:

A második körületben örüsi az izgatottság. A fanatizált csendőrekről megtanadta a csendőrséget. Minde az egyik csendőr tette bántalmat, Gombosi önkormányzatot vezet. 3 ember meghalt, 4 súlyosan megsebesült.

A választások eredménye.
Tudósítók a következőket táviratolva nekünk a választások eredményéről:
Marosvásárhely, febr. 6.
Delután négy órakor Gerő Béla 239, este öt órakor Bedőházy János 219 szavazattal Marosvásárhelyi országgyűlési képviselővé hirdették ki. A véres választásról távirati jelentést tettek a «Nagygyűlésnek». Egy éjszaka a csendőrség

szaporították, mert a feldühödött nép boszújától lehet tartani.
A felhívatalos M. T. Iroda pedig a következő távirati jelentéseket közli:
Marosvásárhely, febr. 6.
Bedőházy János Kossuth-parti a második körületben 10 szűkösséggel képviselővé választották.
Marosvásárhely, febr. 6.
Gerő Béla 83 szűkösséggel képviselővé választották az első körületben. Gerő 239, Szabads. Part 156 szavazattal kapott. A választás a legnagyobb rendben folyt le.

Visszaértek.
Mikó Árpád főispán, a ki nemrégiben Budapestre járt a marosvásárhelyi választások dolgaiban Scéll Kálmán miniszterelnökkel, azt az utasítást kapta akkor, hogy a Lubács Béla kerületét ökrökkel meg kell tartania a kormány-part számára.
Hogy aztán a főispán milyen stílusban dolgozott, azt a Székely Ellenzék című marosvásárhelyi lapunkunk Választási visszaélések cím alatt a következőkben mondja el:
Székely Kálmán jog. törvény és igazság körkaszában konstatahatjuk a legnagyobb fokú választási visszaéléseket. Az összes államhatóságok főispáni preszó alatt állanak. Vasut, posta, távirat, pénzügyi igazgatóság, czukorgyár preparatóriáknak. Pénz van elég. Hat ezer forint érkezett korteszdokra. A megvesztettség leplezetlenül folyik. A hivatali preszó a legnagyobb erőszakkal lényegesen a tisztviselőket, hogy akarják, elveik ellen szavazzanak. Csak Mikós hiza bucsujárás tanyja. A válnámányulokba burkoló ügytekről tudunk. Kérjük, ki a felelős ezért?

Kérjük Mikó Árpád főispánt, a Scéll Kálmán hirdelt kormányzati elvétel öszhangzókat tartja-e és brutális visszaéléseket? Hisze, hogy megtartatlanul fogja a követelmény ezt úrni?
Hisze, hogy a választások megzése után nem lesz felelősségre vonva?

Petizció a képviselőkhöz.
Marosvásárhelyről távirát nekünk, hogy a választópolgárok petizciójával fogják megtagadni Gerő Béla mandátumát.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nem; de még sok helyen volna rájuk szükség. Még itt is, a ház aránylag legjobban állapotban lévő részén is alig használtató a hálszobákban több mint fele. Azt halom különben, hogy mar a boldogult mistress Treverton idejében is alig lehetett bennük lakni, és a mióta megélt...
A hávezetónő elhalgattott, összeranzodta homlokát és nagyon meg volt lepve. Az idegen hölgy éppen nem igazolta a mistress Franklandnak azt az állitást, hogy igen jó modora van, mert fölötthöz udvariatlan módon elfordult mistress Pentreathől, mielőtt az befejezte szavát.
A hávezetónő azonban nem tágitott, és hidegen, emellett hangon ismételte a szavakat:
— És a mióta mistress Treverton meghalt...
Mégint elakadt. Az idegen nő hirtelen megfordult, nagyon sapadt arczal és nyugtalan pillantással közeledett hozzá, és akadozva kérdezett valamit jelentéketlen dolgot:
— Meséljen valamit arról a kísérlet-históriáról — szöjt — Mit gondoltak, férfiak a szelleme, vagy nő?
— Az elhunyt mistress Trevertonról beszéltem — szöjt a hávezetónő kimért hangon — és nem a kísérlet-históriáról, melyet az északi szobákról beszélnek. Nem méltóztatott idefigyelni.
— Bocsánat, ezer bocsánat látszólagos figyelmességemért. Eszembe jutott... azaz, hogy szerettem volna tudni...
— Nos — szöjt mistress Pentreath, a kit a bocsánatkérésnek ez a nyilts-ga szöidőtte telt — ha érdekelt az ez értelem dolog, hat elmondhatom, hogy a kísérletéről szóló monda nőről tesz említést.
Az idegen nő még sáppadtabb lett, és ismét a nyitott ablakhoz fordult.
Milyen meleg van! — szöjt és kihajolt a szabadba.
— Meleg! Mikor északi szél fu! — kiáltott csodálkozva mistress Pentreath.
József bátya udvariasan kérdezte, hogy mikor nézhetik meg a szobákat. A kulcsár ugyanis olyan röviden és barátságatlanul felelgetett kérdéseire, hogy abba hagyta a társalgást.
Mistress Pentreath megindult. Három szoba volt előttük, melyek egymásba nyitlakt, és végül egy ajtón át egy folyosóra, mely az északi oldalhoz vezetett.
Megérintette Sarah vállát, hogy jelezze, hogy ideje lesz elindulni.

— Nem; de még sok helyen volna rájuk szükség. Még itt is, a ház aránylag legjobban állapotban lévő részén is alig használtató a hálszobákban több mint fele. Azt halom különben, hogy mar a boldogult mistress Treverton idejében is alig lehetett bennük lakni, és a mióta megélt...
A hávezetónő elhalgattott, összeranzodta homlokát és nagyon meg volt lepve. Az idegen hölgy éppen nem igazolta a mistress Franklandnak azt az állitást, hogy igen jó modora van, mert fölötthöz udvariatlan módon elfordult mistress Pentreathől, mielőtt az befejezte szavát.
A hávezetónő azonban nem tágitott, és hidegen, emellett hangon ismételte a szavakat:
— És a mióta mistress Treverton meghalt...
Mégint elakadt. Az idegen nő hirtelen megfordult, nagyon sapadt arczal és nyugtalan pillantással közeledett hozzá, és akadozva kérdezett valamit jelentéketlen dolgot:
— Meséljen valamit arról a kísérlet-históriáról — szöjt — Mit gondoltak, férfiak a szelleme, vagy nő?
— Az elhunyt mistress Trevertonról beszéltem — szöjt a hávezetónő kimért hangon — és nem a kísérlet-históriáról, melyet az északi szobákról beszélnek. Nem méltóztatott idefigyelni.
— Bocsánat, ezer bocsánat látszólagos figyelmességemért. Eszembe jutott... azaz, hogy szerettem volna tudni...
— Nos — szöjt mistress Pentreath, a kit a bocsánatkérésnek ez a nyilts-ga szöidőtte telt — ha érdekelt az ez értelem dolog, hat elmondhatom, hogy a kísérletéről szóló monda nőről tesz említést.
Az idegen nő még sáppadtabb lett, és ismét a nyitott ablakhoz fordult.
Milyen meleg van! — szöjt és kihajolt a szabadba.
— Meleg! Mikor északi szél fu! — kiáltott csodálkozva mistress Pentreath.
József bátya udvariasan kérdezte, hogy mikor nézhetik meg a szobákat. A kulcsár ugyanis olyan röviden és barátságatlanul felelgetett kérdéseire, hogy abba hagyta a társalgást.
Mistress Pentreath megindult. Három szoba volt előttük, melyek egymásba nyitlakt, és végül egy ajtón át egy folyosóra, mely az északi oldalhoz vezetett.
Megérintette Sarah vállát, hogy jelezze, hogy ideje lesz elindulni.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

— Nézze, milyen pompásan eg a tüz a kandallóban.
Nem fordult vissza. Mondhatatlan tapadt szemem egy és ugyanazségeit, de nem állhat ellent, hogy meg ne szólítsa, ha honfűrsakra akad. Ő is magyar.
— És hogy került ide?
— Hát biz annak fölétele van, nagyságos asszonyom. A közös hadseregnek szolgálatom és a határszélben fekvőt ezredem. Megismerkedtem egy szép kis olasz lányval s az ő kedvéért itt maradtam. Nekem már nem voltak szűkössé s a feleségem apja és anyja csak úgy egyezett összekelesünkbe, ha itt maradtunk.
— S tisztességesen megélnék itt?
— Hát szereljük egymást s a szerelmhez elég annyi, hogy éhen ne haljon az ember, hát kész a boldogság. Mikor eleget tettem hadkötelezettségemnek, elvettem Juhellát és fölépáram gondolnám. A feleségem halokát fon. Majd egyszer megmutatom a családomat a signornak.
Naponként a derék magyar fiu gondolóján kerültek meg a csatornát.
Eős nap volt. Éva kijelentette, hogy olíon akar maradni. Zalay soha se mondtott elient.
Eva az ablakon állt és cédallanul révedezett. Egyszer megpillantotta a gondolsukat.
Egészen közel állt a szülőházhoz, a hol Zalayék laktak. Mikor meglátta Évát az ablaknál, kalpelengetve üdvözölte. Aztán lehajolt a gondolatja, a honnan egy kis fiucsokk vett karjára; majd szétharra a függőnyt és a mellette álló csinos asszonyra mutatott. Néma jelekkel mondta: Na nézze kérem, itt a feleségem és a kis fiam. Előbb a fiát csókolta meg, aztán magához ölelte a feleségét, a kinek arczán mindig mosoly derengett és odalátta a káka a férje ajkához.
Éva összerázkodott.
— Fázik? kérdezte Zalay, a ki a kandallónál állva legetlette szemét szép életpárján.
Nem felelt. Még mindig azokat az egyszerű, boldog embereket nézte.
Zalay oda lépett a feleségéhez. Átölelte reszketeg karjaival.
A nyitott ablakon át hallani lehetett a fiatal gondolász névját, a mint fölmutatott az ablakra:
— Ah, il padre della bella signora!
— Mégis fázik? — kérdezte Zalay, a ki nem figyelt mára, csak az asszonyára. — Fázik még?
— Most még jobban.

gi kérdés.

szociális Vilmosnak az állami tulajdonra, a mely...

gy igazán voltak szerencsés, a midőn nem voltak...

tekintetben veszi tudni, mert a tanács, a közeg, nem hajlotta...

bol felfüggesztés, előadva, mi, miután a mielőtt...

keresés, hogy vajon polgármester választást...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

szavazást elrendelni, a vasúti ügyekben a...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

tel nyújt. Az itteni tíz malom 6-8 millió métermáza...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

Gépgépek üzemel. Alig van hét, hogy a büntető...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

pénztárból felvette, de abból 600 forint elkészített a...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

rolné, Mocsary Károlyné, Moravetz Istvánné, Matyók...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

megnevezett tizenegy idegenellenes vezérember...

TANÚGY.

A szakrendszertől oktatás ellen. A VII. kerületi...

EGÉSZSÉGÜGY.

Az országos közegészségügyi egyesület ma este...

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

A cigánytársak. A mai esti lapok valakinek a...

Krivány a törvényszék előtt.

Az Egyetértés tudósítójától. Arad, febr. 6. Harmadik...

Technikus táncszelvény.

A József-műgyémert ifjúsága ma tartotta a Royalban...

Az osztrák helyzet.

Bécs, febr. 6. Ma is az elnökválasztás kérdése...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnök...

A kínai bonyodalom.

London, febr. 6. A Morningpostnak jelentik Pekingből...

SPORT.

Az első labdarúgó mérkőzés. Az új football...

MULATSÁGOK.

A képviselői piknik. A mint értesült, a képviselői...

GYÁSZROVAT.

Nagybócsai Sárkány Pál földbirtokos, Pest-Bék...

TÁVIRATOK.

Róma, febr. 6. Hír szerint Saracco miniszterelnök...

Közgazdaság.

London, febr. 6. A földalatti Metropolitan-vasutat...

Vegyes közlemények.

Német-magyar-osztrák vámszövetség. A berlini...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

HÁZASÁG.

Eljegyzések. Fürst Miksa Szahadzsárláról. Eljegyzés...

GYÁSZROVAT.

Nagybócsai Sárkány Pál földbirtokos, Pest-Bék...

TÁVIRATOK.

Róma, febr. 6. Hír szerint Saracco miniszterelnök...

Közgazdaság.

London, febr. 6. A földalatti Metropolitan-vasutat...

Vegyes közlemények.

Német-magyar-osztrák vámszövetség. A berlini...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

A közönség köréből.

Hölgyközségünknek a KOSMIN szíjvel nélkülözhetetlen segítség... Palackja 2 kor., sokáig tart.

Szájpadlás nélküli fogak.

Féltől fogva teszik az implomex használatát. A szájból ki...

Milyen meghaltat szívvel jelentjük, hogy SZARVASSY SÁNDOR ur...

intézetünk egyik legértékesebb és legbuzgóbb érdeme...

KÖZGAZDASÁG.

London, febr. 6. A földalatti Metropolitan-vasutat...

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Német-magyar-osztrák vámszövetség. A berlini...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

Az ausztrál háború.

Hága, febr. 6. Krüger Eloonak, az elnökválasztás...

KIS HÍRDELTÉSEK

Ezen hirdetés rovatban minden szövege...

TELEFON 5166. Csak oly levelekre válaszolunk...

Kis hirdetések: Brener nővérek, Burger Vilmosné, Nemecsek A., Deutsch Julia, Toldi Lajos, Muzikán!

Kiadóhivatali üzenet: Tudakozásoknak csakis olyan levelekre válaszolunk...

Ki tiszta jó bort: Czimbalom, Gyümölcsfák, Bátorok, Alkalmazási keres., Műkertész, Angol ruhákat, Kereskedelmi szakfolyamatot végzett kisasszony...

Jó családból: Nevelőnőket, Oktatas., Lakas es berlet., Elegánsan, Szép utcai lakás., Külföldi., Nagyobb erdő kerestetik.

Budán: Péncz-kölcson, Hirdetmény., Répamag, Löheremag, Csemeték, Pekingi kacsák, Magyar bikák.

VÉRSEZÉNYEKNEK: Hoff-féle vasmalata-kivonat, Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.

SANTAL MIDY: Kiszűrt a copáját, kubábat és befecskendezteket; 48 ÓRA.

A magyar villamosági részvénytársulat: t. c. részvényesei az 1901. évi március 3-án délelőtt 11 órakor a Budapest, V. ker., Váci-ut 72. sz. alatti központi telep igazgatósági épületében tartandó.

A Fegyver- és Gépgyár Részvénytársaság: Budapest. Szerszámgepeket és szerszámokat készítenek...

Friedrich János: Malaczkán. Kérem nekem egy tekercset a híres malaczkai egészségi lahdacsából...

Digestiv: valódi angol egyetemes emésztő por, minden gyomorbetegségek határa nézve felmulasztatlan.

VII. rendes közgyűlésre: Napirend: 1. Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések a lefolyt év üzleti eredményéről.

Dr. CZINCZÁR J.: egyetem orvosdoktor, gyermekorvos, szülészorvos.

Athenaeum Olvasótára: egy-egy díszes vaszkötésű kötet 1 kor. Eddig megjelent en 8 évfolyam (192 kötet).

DECKERT és HOMOLKA: villamosági vállalkozók és villamossal kapcsolatos munkák.

Villamos világítás! RIEDER OTTÓ: villamos-műszaki intézetéből.

Magyar Nemzet Története: 4 kötetben, a magyar nemzet történelméről.

Magyar Nemzet Története: 4 kötetben, a magyar nemzet történelméről.

T. Gárdonyi és Társa cégnek: Budapest, VII., Miksa-utca 8. sz.

Eladó: 1-2 millió leír, eredet, fekete és vörös-fényű 1, 2, 3 éves csempe és nagyméretű Kiváló minőségű...

Hirdetmény: Magyar királyi államvasutak. A kézbesítetlen és felcsúszott leveleket...

LAMPÉL ROBERT (Wodianer F. és Fia) cs. és kir. udvari könyvtárosokéknak: Szalay-Baróti: „Magyar Nemzet Története”.

Hirdetmény: Sajtónihák helyesbítése. A nyugomagyar-osztrák vasúti kótelekben I. rész, 2. díjazású füzetében a következő sajtónihák helyesbítettek.

Hirdetmény: Magyar királyi államvasutak. (Nyugomagyar-osztrák vasúti kótelek.)

Magyar királyi államvasutak. Legelőcsőbb utazás Bécs és Fiume között vagy viszont Budapestén át.

POLGÁR SANDOR: m. kir. szabad, nyert orvosi m. és kőzetorvos BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 50. sz.

LAMPÉL ROBERT (Wodianer F. és Fia) cs. és kir. udvari könyvtárosokéknak: Szalay-Baróti: „Magyar Nemzet Története”.

Hirdetmény: Magyar királyi államvasutak igazgatósága. A kóteleki vasutak nevében is.

Hirdetmény: Magyar királyi államvasutak igazgatósága. A kóteleki vasutak nevében is.

TITKOS BETEGSÉGEKET: Ideg- és nemi bajokat sebeket, húgyúti betegségeket, szexuális betegségeket, szexuális betegségeket, szexuális betegségeket.